

خبرهای دیروز

پدیدآورده (ها) : گریکوری، گودریچ؛ اسلامبولچی مقدم، علی
علوم تربیتی :: تعلیم و تربیت استثنائی :: فروردین و اردیبهشت 1381 - شماره 8 و 9
از 2 تا 3
آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/400586>

دانلود شده توسط : عمومی user2314
تاریخ دانلود : 17/12/1394

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [فوائین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

www.noormags.ir

چند هفته قبل، نامه یکی از دوستانم به نام برایان گریستن^۱ به دستم رسید. در این نامه از من پرسیده بود که آیا مایلم اخبار گذشته، تحت عنوان "چشم‌اندازی به آینده ناینایان" و اخبار کنونی چاپ شده در همین رابطه را بررسی کنم؟ این سؤال به مدت ۵ تا ۱۰ ثانیه فکر من را به شدت به خود مشغول کرد. واقعاً دوست داشتم از خبرهایی که درباره آینده ناینایان در کتابهای گذشته به چاپ رسیده بود، مطلع شوم. نکته جالب توجه این بود که برایان می‌خواست از طریق بررسی متون قدیمی دریابد که گذشتگان چه چشم‌اندازی را برای آینده ناینایان تصور می‌کردند. مقاله حاضر پاسخی است به درخواست دوستم. (لازم است به این نکته اشاره کنم که هدف "مؤسسه آموزش و توانبخشی ناینایان و آسیب دیدگان بینایی"^۳، کمک متخصصان به یکدیگر است.

صحت این ادعا به تجربه بر من ثابت شده است و فکر می‌کنم سخاوت و بلندنظری دوستم، برایان نیز دلیل دیگری بر این مدعاست که چگونه ما از اعضا و همکاران خود در مؤسسه حمایت می‌کنیم. از این بابت از برایان بسیار سپاسگزارم.) در مقاله‌ای تحت عنوان "چشم‌اندازی به آینده ناینایان" که در سال ۱۹۴۷ به چاپ رسید (بوت^۴، ۱۹۴۷) آمده است که: "تمام اقدامات ممکن پیشگیرانه و حمایتی توسط پزشکان و سایر دانشمندان صورت گرفته است و تلاشی همگانی برای دستیابی به یک هدف واحد، یعنی کاهش تعداد ناینایان ادامه دارد. ۲۳۰/۰۰۰ ناینایان و تعداد نامعلومی آسیب دیده بینایی انتظار دارند که در نسلهای آینده این ارقام بطور قابل ملاحظه‌ای کاهش یابد."

خبرهای دیر روز

نکات قابل توجه‌ای در این جملات وجود دارد که مرا شگفت زده کرده است:
اول اینکه طی سالهای ۱۹۴۷ تا کنون علی‌رغم نظر خوش بینانه خانم بوت در خصوص درمان ناینایی، تعداد زیادی بر آسیب دیدگان بینایی افزوده شده است. برآوردهای اخیر در آمریکا (لئونارد^۵، ۲۰۰۱) نشان می‌دهد که بینایی تعداد ۲۶۰/۰۰۰ نفر فقط در سطح ادراک نور یا کمتر است و ۱/۳ میلیون نفر ناینای قانونی اند.^۶ حدود دوازده میلیون آمریکایی به نحوی دچار درجاتی از آسیب بینایی اند که با عینک اصلاح نمی‌شود. در زمانی که خانم بوت مقاله‌اش را می‌نوشت امید زندگی در حدود ۶۵ سال بود و امروز بیش از ۱۰ سال به آن اضافه شده است. شاید یکی از دلایل افزایش تعداد ناینایان طی این سالها همین موضوع باشد. نکته شگفت‌آور دوم این است که یافتن روشهای درمان بیماریهای چشم چقدر سخت و دست نیافتنی است. این موضوع با روند روبه‌تزايد آمار آسیب

نویسنده: گریگوری، گودریچ^۱
مترجم: علی اسلامبولچی مقدم

او خندیدم. بعد از کمی تأمل متوجه شدم که دلیلی ندارد این قدر از خود راضی باشم. تصور اینکه همه چیز بجای بهتر شدن دائماً در حال بدتر شدن است آنهم فقط به خاطر افزایش تعداد آسیب دیدگان بینایی، چیزی جز خودفریبی نیست. (برایان، از تو به دلیل اینکه باعث شدی تا نگرش من به واقعیت نزدیکتر شود بسیار سپاسگزارم).

زیر نویس:

1. Gregory Goodrich
2. Bryan Gerritsen
3. Association for Education and Rehabilitation of The Blind and Visually impaired (A E R)
4. Booth
5. Leonard
6. Legally blind
7. Cataract
8. Glaucoma
9. Retinopathy
10. Age - related maculopathy

دیدگان بینایی به خوبی قابل مشاهده است. هرچند استثناهای قابل ملاحظه‌ای وجود دارد که در این بین بیشتر می‌توان به روشهای پیشرفته در جراحی آب مروارید^۷، درمان دارویی آب سیاه^۸، درمانهای لیزری در آسیب شبکیه‌ای ناشی از بیماری قند^۹ و بعضی انواع آسیب لکه زرد وابسته به سن^{۱۰} اشاره کرد. ولی به جز چند روش درمانی مؤثر، روش درمان قطعی و برجسته‌ای وجود ندارد.

چرا اینچنین است؟ آیا علل نقایص بینایی بسیار پیچیده‌اند و یا اینکه ما در این مورد به آن اندازه که در درمان سرطان، ایدز، بیماریهای قلب و سایر وضعیتهای تهدید کننده زندگی سرمایه گذاری کرده و تلاش می‌کنیم، همت به خرج نداده‌ایم.

سومین عامل شگفت آور این جمله بود که: "به تمام امکانات پیشگیرانه و حمایتی ممکن دست یافته‌ایم." آیا امروزه می‌توانیم چنین ادعایی نماییم؟ آیا توانسته‌ایم به خوبی به جامعه آگاهی دهیم که کشیدن سیگار یکی از عوامل اصلی آسیب لکه زرد وابسته به سن است؟ یا اینکه با کنترل صحیح بیماری قند می‌توان نقائص بینایی را به حداقل رساند، یا برخی نقایص بینایی دقیقاً با تغذیه مرتبط‌اند؟ آیا متوسط آمریکایی‌هایی دانند که هیچ‌ده درصد شکستگیهای لگن، ناشی از نقایص بینایی است؟ آیا می‌دانید که آسیب دیدگان بینایی سالخورده، چقدر در معرض خطر مرگ هستند؟ وقتی برای اولین بار، مقاله ۵۴ سال پیش خانم بوت را خواندم، احساس خودبینی کرده و به لحن بیش از اندازه خوش بینانه